

Όταν πρόκειται για ρύθμιση που εισάγει περιορισμούς στη δυνατότητα της αυξήσεως των τιμών καταναλωτή, ποια κριτήρια πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση κατά τον απαιτούμενο —σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-540/08— έλεγχο του επιτρεπτού ενός τέτοιου περιορισμού βάσει των άρθρων 5 έως 9 της οδηγίας για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Stuttgart (Γερμανία) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e. V. κατά comtech GmbH

(Υπόθεση C-568/15)

(2016/C 038/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Stuttgart

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Centrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e. V.

Εναγόμενη: comtech GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών⁽¹⁾, την έννοια ότι η τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ καταναλωτή και εμπόρου μέσω τηλεφωνικής γραμμής που έχει εγκαταστήσει ο έμπορος για να επικοινωνούν μαζί του οι καταναλωτές για θέματα που αφορούν τις μεταξύ τους συναφθείσες συμβάσεις δεν πρέπει να συνεπάγεται για τον καταναλωτή κόστος υψηλότερο από εκείνο με το οποίο θα βαρυνόταν για την κλήση σε έναν τυπικό (γεωγραφικό) αριθμό σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/83/ΕΕ σε εθνική διάταξη κατά την οποία, εφόσον ο έμπορος έχει εγκαταστήσει γραμμή εξυπηρέτησεως με πρόθεμα 0180 για την τηλεφωνική επικοινωνία με καταναλωτές σχετικά με συναφθείσες συμβάσεις, ο καταναλωτής βαρύνεται με το κόστος που του χρεώνει ο πάροχος τηλεπικοινωνιών υπηρεσιών για τη χρησιμοποίηση της συγκεκριμένης τηλεπικοινωνιακής υπηρεσίας ακόμη και αν το κόστος αυτό υπερβαίνει το κόστος με το οποίο θα βαρυνόταν ο καταναλωτής για την τηλεφωνική επικοινωνία μέσω τυπικού (γεωγραφικού) αριθμού σταθερής ή κινητής τηλεφωνίας;

Εν πάση περιπτώσει, συμβιβάζεται με το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας μία τέτοια εθνική διάταξη, εφόσον ο πάροχος τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών δεν αποδίδει στον έμπορο μέρος του αντιτίμου το οποίο χρεώνει στον καταναλωτή για την τηλεφωνική επικοινωνία μέσω του αριθμού με το πρόθεμα 0180;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· ΕΕ L 304, σ. 64.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-569/15)

(2016/C 038/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσεύουσα: X

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει ο τίτλος II του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένας κατοικών στις Κάτω Χώρες εργαζόμενος, ο οποίος ασκεί συνήθως τις δραστηριότητές του στις Κάτω Χώρες και λαμβάνει άδεια άνευ αποδοχών για διάστημα τριών μηνών, θεωρείται ότι κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής συνεχίζει να ασκεί μισθωτή δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες (επίσης) αν (i) η σχέση του εργασίας διατηρήθηκε κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και (ii) για την εφαρμογή του ολλανδικού νόμου *Werkloosheidswet* η περίοδος αυτή θεωρείται ως περίοδος κατά την οποία ασκείται μισθωτή δραστηριότητα;
- 2) α) Ποια είναι η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 όταν ο εργαζόμενος αυτός κατά τη διάρκεια της άδειας άνευ αποδοχών ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος;
- 2) β) Έχει εν προκειμένω σημασία το γεγονός ότι ο συγκεκριμένος εργαζόμενος άσκησε για διάστημα περίπου μιας έως δύο εβδομάδων μισθωτή δραστηριότητα σε αυτό το άλλο κράτος μέλος δύο φορές κατά το επόμενο έτος και μία φορά ετησίως κατά τα ακόλουθα τρία έτη ενώ δεν βρισκόταν σε άδεια άνευ αποδοχών στις Κάτω Χώρες;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-570/15)

(2016/C 038/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσεύων: X

Αναιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Ποιο κριτήριο ή ποια κριτήρια πρέπει να χρησιμοποιηθεί ή χρησιμοποιηθούν για να καθοριστεί η εφαρμοστέα νομοθεσία βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 ⁽¹⁾ στην περίπτωση ενός κατοικούντος στο Βέλγιο εργαζομένου, ο οποίος κατά το επίμαχο έτος άσκησε στις Κάτω Χώρες το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος των δραστηριοτήτων του για τον Ολλανδό εργοδότη του και ο οποίος, επιπλέον, άσκησε το 6,5 % των συνολικών δραστηριοτήτων του στο Βέλγιο, είτε κατ' οίκον είτε επισκεπτόμενος πελάτες, ενώ το ποσοστό αυτό δεν αντιστοιχεί σε σταθερό πλάνο εργασίας και ουδέποτε υπήρξε με τον εργοδότη συμφωνία σχετικά με την άσκηση δραστηριοτήτων στο Βέλγιο;

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).